

דברי הספד מהמרא דאתרא הרב מאיר קסלר שליט"א,

על הראב"ד הגרש"ז אולמן זצ"ל

הדברים נמסרו בעטרת שלמה, כ"ה תשרי, תש"פ

...אני אזכיר רק כמה מילים שעומדים לי בראש שצריך כל הזמן לחזור ולשנן, הרב אולמן בכל הזדמנות הוא היה פונה אלי לפני שבת הגדול, לפני שבת שובה, הוא רצה שאני אתריע על כל מיני ענינים על נושאים של צניעות, מאוד מאוד בער בנפשו הענין של החיזוק של הצניעות, כל פעם עם נושאים אחרים, אבל אני לא הורגלתי לדבר בנושאים האלו, לא ידעתי איך להעמיד את הדברים... אז נעשה את זה עכשיו.

צריכים הרבה חיזוק, זה גם דברים שקשורים לציבור, זה לא קשור רק להנהגה של כל יחיד ויחיד בביתו, זה גם כן מחנה שכינה, איש ואישה זכו שכינה ביניהם. אבל יש אחריות על כל יחיד על כל תושב ותושבת פה בעיר לשמור על הפרהסיה, לשמור על רשות הרבים, לשמור שהמקום ישאר מקום קדוש, ואנחנו רואים רפיון לצערינו בשנים האחרונות גם פה, בנתיים אנחנו מנחמים את עצמנו אולי זה יותר טוב ממקומות אחרים, אבל זה לא משנה, כל חולשה כל ירידה בענינים האלה זה דברים נוראים זה לא פשוט!

זה פלא פלאות!

אי אפשר להבין איך זה קרה לנו!

זה פלאי פלאות!

לא מדובר ח"ו בפורקי עול,

איך זה קרה???

אני לפעמים חושב, קשה לומר את זה, זה קצת מפחיד להגיד את זה, הרי הסבתא שלך, או אלטר בויבא שלך, אם היא היתה רואה איך שאת הולכת היום, היתה שואלת נפשה למות!!!

היא לא היתה מאמינה!

"דוס איז מיינע אייניקל", זאת הנכדה שלי???

ככה היא נראית???

ככה היא הולכת???

איך זה יכול להיות???

זה נורא נוראות, זה לא פשוט!

זה יצר הרע כזה סוּחָף, אני לא חושב שזה בא ח"ו מרצון לפריצות, זה ענינים של חברה, של 'מודה', של מוסכמות כאלה, ונסחפים אחרי זה.
זה לא דברים פשוטים!!!

הנושא של לשמור על ההנגה הנכונה באוטובוסים, שיהיה אפשרות ישבו בנפרד, ובפרט בשנתיים האחרונות, הסתפקתי הרבה אם להודיע ולכתוב על זה ברבים, פחדתי שזה רק יכשיל את הציבור יותר, יש זמנים של נסיעות של קווים פה בתוך העיר, שתלמידים ותלמידות נוסעים הלוך חזור למקומות הלימוד שלהם,
בושה וחרפה איך שזה נראה שם!

איזה דוחס!
הם לא אשמים התלמידים, כמה שמדברים עם האחראים, הם אומרים שאין להם אפשרויות, צריך להביא להם נהגים כל מיני תירוצים.

אבל אנחנו צריכים לחנך את הילדים שלנו, שאנחנו לא עולים על אוטובוס כזה!
אם בחור צעיר עולה על אוטובוס, ונדחס שמה, אני לא רוצה לתאר מה...
אנחנו צריכים לחנך אותו לזה, לא עולים!

הולכים ברגל!

אין עצה ואין תבונה לנגד ה'!

יש דברים שאין חכמות!

אז תלך ברגל! מה קרה?

מכשול אחד, פעם אחת של כישלון אצל צעיר וודאי, וגם אצל מבוגר, אנחנו לא יודעים לאיפה זה יכול להוריד אותו!

אי אפשר לסמוך, כל אחד סומך, ואומר - רגע, איך זה יכול להיות, כנראה ש...

כל אחד צריך לקחת אחריות על עצמו, על הילדים שלו!

זהו דבר פשוט!

לא צריך להיות בעל מדרגה.

זה בושה!!

זה בושה!!

זה חרפה!!

דוחסים אנשים כמו קרון של בהמות!

בושה לבן אדם, לצורת אנוש שמסכים לדבר כזה!

צריך לעצור את האוטובוס ולהגיד כולם בבקשה לרדת, אנחנו לא נוסעים ככה, אנחנו לא בהמות!
אנחנו בני אדם!